

Leinaja emand.

Eihunitu emanda wana fass oli ärasurnud ja tema kergesaba rõõpis teda taga, u'agu oleks ses teab mis õnnetus sündinud. Kädistada ja tapelda eht nutta ja uluda, see on wana ~~u'goestel~~ wäga käepärast.

„Kui sa juba ühe surnud lassji pärast nii palju lisa teed ja ulud,” ütles naaber, „mis sa siis veel teefjid, kui jo mees eht mõni solastejt sureks?”

„Sa räägid ka u'agu rumal inimene!” kostis emand ja nuttis fibedaste, „neid saan ma ju teisjes ilmas jälle sätte, mis ma nende pärast suurt leinak; aga mu Mütsat ei saa ma iial enam näha! See ajab südant lõhkema”!

Uus maja.

Uus fünnik, ses laheküünnet oli võtnud, sai rif-faks ja lastis eelsele linnas uut moodi lumenurgasise maja ehitada, mis ime pärdis välja näitas. Kõik taluinimed, ses linnas läisid, jäid selle maja juures seisma ja waatama. Seda aga ei sallind fünnik, pistis pea alust välja ja ütles: „Arvate minu maja siriku olewad, et seal wahite?”

„Ei seda füll mitte”, kostsid talupoed, „fest kui ta sirik oleks, ega siis saadan alust välja ei wahiks.”
